

A hét csapás (Jel. 16. fejezete)

Az üdvösség történelmében mi a célja ezeknek a csapásoknak? Ha Jézus már így is kitisztázta, hogy az ekkor élő emberek közül ki az, aki győzött és ki nem, akkor nem jöhetett volna vissza másodszor, hogy lezárja a történelmet? Ezekre a kérdésekre próbál válaszolni Csia Lajos, a Jelenések könyvéről írt magyarázatában: „A hét utolsó csapás, úgy látszik, csak az antikrisztusi világot sújtja. Nyomukon mindha már csak megkeményedés támadna...

Az emberi lélek e borzalmas napokban egészen kiterül majd Isten előtt: egyikben istenfélelem, másokban az Istennel szembenálló elvetemültség és vakmerőség erősödik, végül megszilárdul: a két szoport széjjelválik, s ezzel az ítélet mint elválasztó hatalom, előre halad.

(Csia Lajos: A Jelenések könyve a mai kor tükrében, 43. oldal)

Az „Eufrátesz kiszáradásának” ókori előzményéről:

„Kürosz a folyó vizét csatornával az akkor már elmocsarasodott tóba vezettette, minek következtében a vízszint egyre apadt, és a folyó átgázolhatóvá vált. Mikor a víz oly sekély lett, hogy egy embernek csak a combja közepéig ért, a folyó mellé rendelt katonák behatoltak a városba. Ha a babüloniak tudták volna, vagy akár csak megneszelték volna Kürosz tervét, bizonyára megállítják a városba benyomuló perzsákat, és egy szálig lemészárolják őket. Elegendő lett volna ugyanis, ha bezárják a folyóra nyíló kapukat, és elhelyezkednek a víz partján húzódó bástyafalakon, és akkor úgy elfogják őket, mint hálóval a halakat. Így azonban a perzsák megjelenése teljesen váratlanul érte őket... Ráadásul éppen ünnepet ültek, tánccal és mulatságokkal töltötték az időt, amíg meg nem tudták a rémítő valóságot. Így foglalták el első ízben Babülonnt.”

(Hérodotosz: A görög-perzsa háború, 95. oldal)

Az ún. „Armageddoni csata” Karner Károly szerint:

„Harmagedont a szerző héber névnek mondja. A magyarázók nagy része a megjelölést har-Megidonra bontja fel, ami annyit jelent, mint Megiddó hegye, s úgy vélik, hogy e név az ószövetségi Megiddó (Józs. 12:21; Bír. 1:27; I. Kir. 4:12, stb.) városához közel fekvő Kármelt jelöli meg. Megiddó környékén győzte le egykor Bárak a Jábin és Sisera vezette kánaánita seregeket is (Bír. 4:6-16; 5:19).

Az Ószövetségből azonban egykor Bárak a Jábin és Sisera vezette kánaánita seregeket is (Bír. 4:6-16; 5:19). Az Ószövetségből azonban a 'Megiddó hegye' megjelölés nem ismeretes, csak a 'Megiddó völgye' kifejezés... Bár a Harmagedon eredeti értelme nem tisztázható, apokaliptikus jelentése a jelen összefüggésében mégis világos. A szerző azt a nem történeti-földrajzi, hanem apokaliptikus csatamezőt jelöli meg, ahol az istenellenes emberiség sátáni vezetés alatt végső nagy csatára indul Isten és Krisztus ellen.”

(Karner Károly: Apokalipszis, 166-167. oldal)